

évben se mulasszuk el. Indítványom régibb keletű s annak benyújtása után állott elő a nyugdíjtörvény ügyében az a reánk nézve annyira kedvező fordulat, amelyet az elnök ur őexczelelenciájának köszönhetünk. E körülmény folytán megváltoztatom indítványomat oly módon, hogy az igazgató-választmány és az elnökség, amely iránt teljes bizalommal viseltetünk, felkéressék, hogy akkor tegyen az állami erdőtisztek érdekében további lépéseket, amikor szükségesnek találja.

Elnök: Azt hiszem, minthogy az indítványozó maga sem kívánván javaslatának mostani tárgyalását, azt most ne tárgyaljuk. Az igazgató-választmány, amikor annak szüksége és lehetősége fenforog, a maga részéről a szükséges lépéseket meg fogja tenni. (Helyeslés.)

Egyéb tárgy nem lévén, megköszönve szives érdeklődésüket, a közgyűlést ezennel bezárom. (Zajos éljenzés.)

HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK.

HIVATALOS KÖZLEMÉNY.

1983/1912. sz. — Közhírré teszem, hogy a Tornyospálczai községi (Szabolcs vm.) születésű Boksay György részére 1905. évi október hó 20-ik napján 588. szám alatt az erdőőri szakvizsga letételéről kiállított eredeti bizonyítvány elveszvéen, ahelyett nevezett részére 1912. évi 1983. szám alatt az eredetivel egyenlő adatott ki.

Kassa, 1912. évi december hó 19-én.

Pethő Lajos s. k.
kir. erdőfelügyelő.

KÜLÖNFÉLÉK.

Halálozások. Kálnoki *Bedő* Lajos m. kir. főerdőmérnök, az Országos Erdészeti Egyesület rendes tagja, múlt év december hó 11-én életének 47. évében Aradon elhunyt. Az élők sorából idő előtt kiragadott, kollégáinak általános becsülésében álló szaktársban dr. Kálnoki *Bedő* Albert nyugalmazott államtitkár, az Országos Erdészeti Egyesület alelnöke testvéröccsét gyászolja.

Zikmundovszky Nándor nyugalmazott horvát-szlavon osztálytanácsos, a horvát-szlavon kormány erdészeti osztályának sok éven át vezetője s az Országos Erdészeti Egyesületnek is tagja, december hóban elhunyt.

Béke hamvaikra!

A **közgyűlési ebéd** múlt hó 15-én a Continental szálló téli kertjében folyt le mintegy 110 egyesületi tag részvételével. Az elhangzott beszédeket kivonatossan a következőkben ismertethetjük.

Az első szó, régi jó szokás szerint az elnök, báró *Tallián* Béla ajkáról a királynak szólt.

„A mi nehéz viszonyaink között — ugymond —, midőn óráról-órára vésteljesebb és terhesebb felhők vonulnak fel a monarchia egére, egy fénypont van, amelyben minden magyar ember boldogulását, jövőjét, biztonságát látja és szeretetét központosítja. Ez a fénypont felséges urunk és királyunk I. Ferencz József. Egész Európa nem tudja mit bámuljon, mit szeressen, mit tiszteljen jobban benne. Óriási kötelességtudását, nagy lelkét, békeszeretetét, nagy szeretetét a magyar népe iránt és a monarchia többi népe iránt is. A mi szeretetünk benne összpontosul, midőn ilyen nehéz viszonyok között apai gondosságával törekszik elhárítani rólunk a veszélyt, de egyuttal ha szükséges biztosítani Magyarországot, a Monarchia és az uralkodóház tekintélyét. E nehéz viszonyok közt ő példát ad nekünk a kötelességtudás legtágabb körü gyakorlására. És én nem hiszem, hogy legyen magyar ember, magyar hazafi, tartozék bármely valláshoz, beszéljen bármely nyelven, aki ne adná meg azt a tiszteletet, azt a szeretetet, amelyet ő hosszú évtizedek óta tartó uralkodása alatt a legteljesebb mértékben kiérdemelt. Mi akkor leszünk boldogok, ha a Mindenható

őt nekünk hosszú időn át megtartja. Az Isten éltesse Ő felségét, I. Ferencz Józsefet!" (Szünni nem akaró zajos éljenzés.)

Utána *Kaán* Károly igazgató-választmányi tag az elnökre köszöntötte poharát:

Aki nyílt szemmel figyeli meg az ország közgazdasági fejlődését és érzékkel viseltetik az erdészet ügye iránt, azt hiszem az utóbbi és főleg a legutóbbi időben örömmel konstatálhatta azt, hogy az erdő és az abban üzött gazdaság mennyit emelkedik nemzetháztartási jelentőségében. Magyarországon, ahol az erdő a legutóbbi időkig a birtokosok kezén bitangjóság volt s legnagyobb részt csak arra volt jó, hogy számítás nélkül való pénzbeli szükségleteiket fedezze; Magyarországon, ahol az országgyűlésen nem egyszer hangzottak el az erdőgazdaságot lekicsinylő, sőt benne a mezőgazdasági művelés akadályát látó felszólalások, uraim, ebben az országban mindenestre örvendetes jelenség, hogy a birtokososztályban is tapasztalni olyan jelenségeket, amelyek az erdő ügye iránt élénk érdeklődést jelentenek.

Örvendetes jelenség Uraim, hogy újabban a sajtóban, a közgazdasági testületekben és egyesületekben és magában az országgyűlésben is mind gyakrabban hangzottak el oly szavak, amelyek az erdő fentartásának jelentőségét, az erdő szociális és nemzetháztartásbeli fontosságát emelik ki. Ezt az örvendetes Pál-fordulást azt hiszem bizonyos mértékig a kormánytevékenységnek, kártársaink elismerésre méltó ügybuzgóságának, de főleg annak köszönhetjük, hogy az ország vezető egyéniségei között vannak egyesek, akik felhasználnak minden eszközt, minden alkalmat arra, hogy az országgyűlésben az erdők nemzetháztartási jelentőségét, fontosságát hangoztassák.

Az ország ezen vezető egyéniségei között az elsők között áll az Országos Erdészeti Egyesület nagyrabecsült elnöke, báró Tallián Béla őexczellenziája (Zajos éljenzés.), aki már minisztersége idején és azóta is minden alkalommal és különösen amióta az Országos Erdészeti Egyesület Őt elnökének tisztelheti, minden alkalmat felhasznált arra, hogy az erdők fentartásának jelentőségét, az erdőgazdaságnak fontosságát kiemelje és elősegítse. (Zajos éljenzés.)

Ma van az első alkalom, hogy őexczellenziáját körünkben, asztalunknál tisztelhetjük. Ma van az első alkalom, hogy az ő

egészségére poharat emelhetünk. Én a magam és kartársaim nevében arra kérem Öcczellenciáját, tartsa meg jóindulatát az erdő ügye iránt továbbra is és arra kérem az egek Urát, hogy Öcczellenciáját a haza, családja és egyesületünk javára még nagyon sokáig éltesse! (Hosszantartó zajos éljenzés.)

Ezután *Csupor* István emelt poharat gróf *Serényi* Béla földmivelésügyi miniszterre, ki az Országos Erdészeti Egyesület törekvéseit melegen támogatja s oly erdőgazdasági politikát üz, amely mindnyájunk teljes helyesléssel találkozik.

Török Sándor a magyar erdészek tiszteletének és szeretetének koszorúját fonja az erdészet nemesérvésű és nagytudásu vezetőembere és barátja, dr. *Bartóky* József államtitkár körül. Ugy a miniszterre, mint az államtitkárra mondott köszöntőt a jelenlévők élénk ovációjára adott alkalmat.

Szólásra ezután dr. *Bartóky* József emelkedett:

Engedjék meg, hogy röviden megköszönjem azokat a kedves szavakat, amelyeket *Török* barátom hozzám intézett és szeretetük, szimpátiájuk érzelmeit őszinte szívvvel viszonzom. A magyar mondás azt tartja: Nem látom a fától az erdőt. Rám meg lehet fordítani ezt a mondást, én az erdő miatt nem látom a fát. Mert annyira lenyűgöznek az erdőgazdaság hivatalos ügyei, hogy nem jutok hozzá, hogy az urakat és kint az igazi fát láthassam. Én azonban találtam egy műszert, amelylyel közelebb láthatom Önöket. Én ugyanis a dolgokat nemcsak a szememmel, hanem a szívemmel is nézem. És így az urakat igen közel érzem magamhoz. Igen örülnék, ha a magyar erdészek ezt a műszert velem szemben is alkalmaznák és engem szívükhöz mindig közel éreznének.

Ennek a műszernek azonban nemcsak az a tulajdonsága, hogy a távolságot, hanem az is, hogy az időt megszünteti.

Látom Öcczellenciáját, mint Békés vármegye főispánját, amikor nem ismerte még senki. Egy fél év múlva már mindenki büszke volt a főispánjára és mindenki sirva fakadt, amikor elment. Látom őt a képviselőház elnöki székében, amikor egy csapásra mindenkinek szeretetét, rokonszenvét megnyerte. Ugyancsak látom őt, amikor elfoglalja a földmivelésügyi tárczát és már megnyitó beszédével megnyeri a tisztikarnak a szimpátiáját. És látom a szimpátia megnyilvánulását, melylyel a tisztviselőkar az ő távozását kísérte.

És most örömmel látom őt az Országos Erdészeti Egyesület elnöki székében és őt látva, tudom, hogy a magyar erdészeknek ő még igen hasznos szolgálatokat tesz.

Annak bizonyosságául, hogy a magyar erdészettel őszintén együtt érzek, engedjék meg, hogy poharamat én is báró *Tallián* Béla Őexczellenciájára üritsem és azt kívánjam: az Uristen őt sokáig éltesse! (Hosszantartó zajos éljenzés.)

Ezt követően *Krajcsovits* Béla a távollévő dr. *Bedő* Albert, egyesületi alelnökre üritette poharát.

Öméltósága — ugymond — sajnos, csak lélekben van itt közöttünk, mivel családi gyász miatt nem jelenhetett meg.

Ő az, aki az erdészetnek ösvényeit kitaposta, azokat az ösvényeket, amelyeken mi ma is úgy a természetben, mint a törvényhozás utjain haladunk. Ugyszólván ő teremtette meg a magyar erdészetet, annak jó hírnevét és neki köszönhető, hogy a külföldön is ismertté vált a magyar erdészet. Az ő érdemeinek babékoszoruja ugyszólván teljes és az ő vezetése és irányítása ma is mindenkor előttünk lebeg. Én az erdészet zászlaját ezennel meghajtom előtte és érdemei előtt. A szeretet által lengetett ezen zászló hullámai vigyék el hozzá azt az üzenetet, hogy az Országos Erdészeti Egyesület tagjainak együttléte alkalmából őt szeretettel üdvözljük és kérjük a Mindenhatót, hogy az ő gazdag tapasztalataival még sokáig támaszára lehessen az erdészetnek és a nemzetnek, Isten sokáig éltesse Öméltóságát! (Hosszantartó zajos éljenzés.)

Utána *Lászlóffy* Gábor kért szót: Engedjék meg, hogy pár perczre szives figyelmüket igénybe vehessem. Poharat akarok emelni a diszes társaság egy igen illusztris tagjára, aki mint férfiú, mint köztisztviselő a közpályán eltöltött szolgálati ideje alatt nagy tudása, fáradhatatlan munkabírása, puritán jelleme, becsületessége, igazságszeretete és tapintatos eljárása által széles körben kivívta magának a szeretetet, a tiszteletet és az igazi nagybecsülést. Es aki, mint az Országos Erdészeti Egyesület és az erdészeti kormánynek egyik vezéralakja, tudományos és gyakorlati munkásságával igen nagy szolgálatokat tett a magyar erdészetnek, oly szolgálatokat, amelyek örökemléküvé teszik az ő nevét a magyar erdészet terén. És akinek szívjóságát, kollégiálitását, igazságosságát és humánus eljárását nem tudom és sokan velem együtt nem

tudjuk elfeledni, akik szerencsések voltunk vele élve, ő alatta, az ő főnöksége alatt szolgálni.

Az érdemdús illusztris férfiura: *Horváth Sándor* miniszteri tanácsosra, az Országos Erdészeti Egyesület alelnökére, szeretett kollégánkra, főnökünkre emelem poharamat, kérve a Mindenhatót, áldja meg őt és nagyrabecsült kedves családját örömmel, boldogsággal, hosszú, egészséges élettel!

Förster Aurél a betegség miatt távol volt *Téglás Károly* miniszteri tanácsosra köszöntött, meleg szavakban méltatva a hazai erdészet körüli sokoldalú sikeres tevékenységét és üdvözölve őt a *Horváth-Sándor-jutalomdíj* elnyerése alkalmából.

Medveczky Ernő az egyesületi titkárt köszöntötte fel, utóbbi pedig *Sóltz Gyula* ny. orsz. főerdőmesterre emelt zajos helyeslés között poharat.

Ujból felszólalt *Tallián Béla* báró is, kérve, hogy őt ne tekintsék itt másnak, mint *egyszerű erdésznek*. (Zajos éljenzés.) „Aki nem akarok fát vágni, hanem fát ültetni, aki nem akar vadat pusztítani, hanem vadat nevelni. Aki nem akarok mást, minthogy az Erdészeti Egyesület és annak minden tagja boldoguljon, virágozzék és hogy a jövőbe vetett reményük teljesüljön!” (Hosszantartó zajos éljenzés.)

Erre aztán reflektált *Sóltz Gyula*, aki megállapítja, hogy az elnök ur, aki egykor mint földművelésügyi miniszter az erdészet főintézője volt, degradálja magát, amidőn most egyszerű erdésznek nyilatkoztatja magát. „Miután nekem fiatal erdészekkel sok dolgom volt és miután korelnök vagyok, bátorságot veszek arra, hogy Ő nagyméltóságát mint erdészt üdvözöljem és mint erdésznek köszönetet mondjak azokért az eredményekért, amelyeket az utolsó időben az erdészet érdekében elért. Mint erdészt, mint legfiatalabb erdészt üdvözölöm *Őexczellenziáját* és remélem, hogy az erdészeti ügyeket hosszú ideig vezeti. Azzal a kívánsággal emelem poharamat, hogy *Őexczellenziáját* az *Ursten* sokáig jó egészségben és erőben éltesse, hogy elnöki teendőit, amelyeket felhívásunkra szíves volt elvállalni, az erdészet érdekében sokáig teljesíthesse.” (Hosszantartó zajos éljenzés.)

A felköszöntök sorát *Bodor Gábor* és *Medveczky Ernő* humoros felszólalásai zárták be.

Az erdősítési jutalmak kiosztása. A földmivelésügyi miniszter a kopárterületeken az 1907. évben önként teljesített erdősítésekért a folyó év december havában ítélte oda a kitűzött jutalmakat és pedig:

1. A két, egyenként 1000 koronás I. rendű nagyjutalmat a *darányi volt urbéreseknak*, a somogyvármegyei Darány község határában 26·3 kat. holdon létesített és a *besztercze-naszód vármegyei Mogura községnek* az általa saját határában 32·0 kat. holdon foganatosított erdősítésért.

2. A két, egyenként 800 koronás II. rendű nagyjutalmat *Spitz Nándor* birtokosnak a trencsénvármegyei Barossháza község határában 30 kat. holdon, és a *törökkoppányi volt urbéreseknak* a somogyvármegyei Törökkoppány község határában 29·0 kat. holdon létesített erdősítésért.

3. A három, egyenként 500 koronás I. rendű elismerő jutalmat *Kolossy Béla* birtokosnak a sárosvármegyei Kálmán község határában 17·0 kat. holdon, *Lázár Gábor* haszonbérelőnek a kolozsvármegyei Uzdiszentpéter község határában 11·0 kat. holdon, végül a *kapolyi volt urbéreseknak* a somogyvármegyei Kapoly község határában 10·0 kat. holdon létesített erdősítésért.

4. A két, egyenként 300 koronás III. rendű elismerő jutalmat *Lázár Gábor* haszonbérelőnek a maros-tordavármegyei Pagocsa község határában 8 kat. holdon, és a *köröshegyi volt urbéreseknak* a Köröshegy község határában 5·0 kat. holdon létesített erdősítésért; s végül

5. a IV. rendű 200 koronás elismerő jutalmat *Grosz Adolf* birtokosnak a trencsénvármegyei Felsőzáros község határában 9·0 kat. holdon létesített erdősítésért.

A versenyben résztvevett nagybirtokosok, illetve testületek közül és pedig:

a „*csikvármegyei magánjavakat kezelő igazgatótanács*“: a csikvármegyei magánjavakon Gyergyó-Tölgyes, Gyergyó-Holló és Bélbor községek határában 243·0 kat. holdon létesített erdősítésért;

a *rozsnyói r. kath. püspökség* az abaujtonnavármegyei Somodi község határában 30·0 kat. holdon létesített erdősítésért;

gróf Esterházy Pál nagybirtokos veszprémvármegyei Porva község határában 12·7 kat. holdon létesített erdősitésért;

gróf Zichy Meskó Jakab nagybirtokos az abaujtonavármegyei Boldogkővávalja község határában 10·0 kat. holdon teljesített erdősitésért, végül

Purgly György birtokos a győrvármegyei Sövényháza község határában 30 kat. holdon létesített erdősitésért, elismerésül egy-egy hazai festőművész által készített művészi kivitelű festményt kaptak.

Ugyanezen alkalommal *Bornemissza Lajos nagybirtokos* a sárosvármegyei Kriván, Olajpatak és König községek határában elkopárosodásnak induló legelő és régi vágásterületeken létesített, de a pályázati versenyre be nem jelentett nagy terjedelmű és szép sikerű erdősitésért, mint elismerést érdemlő közhasznú munkálkodásért szintén egy művészi kivitelű festményt kapott.

Azok az alkalmazottak pedig, akik a versenyre bocsátott erdősitések létesítése és gondozása körül érdemeket szereztek, szintén megfelelő pénzjutalomban részesültek, nevezetesen:

Fejér Kálmán m. kir. erdőmérnök 400 korona, *Szedlacsek János* urad. főerdész és *Pauchly Rezső* urad. főerdőmérnök egyenként 300 korona, *Dobrovics László* m. kir. segéderdőmérnök 250 korona, *Mihály Lajos* uradalmi erdész 200 korona, *Komsa György* ker. főerdőr, *Hornig Károly* uradalmi erdész és *Gurzó Szofronius* m. kir. erdőőr egyenként 120 korona, *Csató Lajos* várm. erdőőr, *Németh Jakab* és *Szántó Antal* járási erdőőrök egyenként 100 korona, *Blum Mátyás* és *Bráz Mihály* községi erdőőrök, *Lengyel János* urad. erdőőr, *Bertalan Imre* béresgazda és *Falat György* uradalmi erdőszolga egyenként 80 korona, végül *Czifra Vazul*, *Márton János* és *Csiby Lajos* vármegyei erdőszolgák egyenként 60 korona pénzjutalmat kaptak.

Az **Erdészeti Zsebnaptár 1913.** évi kiadása megjelent. Az Országos Erdészeti Egyesület tagjai és az „Az Erdő” előfizetői 2 K 45 f, mások 3 K 45 f beküldése mellett rendelhetik meg az Országos Erdészeti Egyesületnél (Budapest, V. Alkotmány-u. 6.), mely a naptárt ebben az esetben bérmentve és ajánlva küldi el.

A „**Mensa Academica**“ **ezéjaira befolyt adományok.** A főiskolai „Diákasztal” elnöksége hálás köszönettel nyugtázza az újabban beérkezett alábbi szives adományokat: Kissármási Mály Sándor

25 korona, dr. Vértesi Tóth Imre 18 korona, dr. Scheffer Odön 5 korona.

Az alaptökéhez hozzásatoltuk — alapszabályaink értelmében — az 1912. évi államsegély 3-ik részletének 50%-át, 500 koronát.

Az egyesület mult hó 7-én tánczczal egybekötött jótékony-czélú hangversenyt rendezett, ami ismét a nagyközönségnek figyelmét humánus intézményünk felé terelte.

A műsor szereplői, a multság rendezői s annak védnökei annyi szeretettel fáradoztak és munkálkodtak a nemes cél érdekében, hogy a zeneestély várakozáson felüli szép erkölcsi és anyagi sikerrel fejeződött be.

Az alaptökét gyarapító tiszta jövedelmünk 1079 korona volt, amelyből 663 koronát, mint felülfizetett összeget a következőkben nyugtázhatunk nyilvánosan, őszinte köszönetünk kifejezése mellett: Kövesi Antal 25 korona, dr. Barlai Béla, dr. Fodor László, Kachelmann Károly és fia, Kachelmann és társai, Kachelmann Farkas, Martinovich István, Jónásch Antal és Joós István 20—20 korona, Grillusz Emil 19 korona, Oldal Antal, Gerő Nándor, Farbaky István 15—15 korona, dr. Böckh Hugó 11 korona, dr. Vitális István, Láng Aurél, Jankó Sándor, Fekete Zoltán, Moravek Antal, Czobor László, Herrmann Emil, Horváth Sándor, Bányagazgatóság Baglyasalja, Obholczér Béla, dr. Bedő Albert, Faller Károly, Joerges Ágost, Kőrös László, Weisz Ignác és Winterstein Bernát 10—10 korona, özv. Kresz Gézáné, Nemes Hugó 7—7 korona, Horváth Kálmán 6 korona, Héjas Kálmán, Haidegger Ernő, Veith Béla, Arató Gyula, Bergh Tivadar, Sárkány Miksa, Faragó Gyula, Plentzner Frigyes, Láng Károly, Ungár Zsigmond, Vadas Jenő, dr. Balás Hugó; Engel Ida, Ernszt Zsigmond, dr. Hegedüs Gyula, dr. Kosáry János, Schenek Gyula, Singer Miksa, dr. Szegedy Sándor, Szluha Mici, Tuka Antal, dr. Longauer Nándor, dr. Ungár Kálmán, dr. Lórend József 5—5 korona, Duttkó János, Fischer Samu, Müllner Adolf, dr. Soós Antal, dr. Tandlich Ignác, Boleman Géza, dr. Mihalovics János, dr. Kövessi Ferenc, dr. Walek Károly, Händel Vilmos, Királyné Händel Valéria 4—4 korona, Nickl János, Szabó Endre, Cserhelyi Sándor, Hartmann Elek, László Adolf, dr. Martos Sándor, Szilágyi Ernő, Sztik Károly, N. N. 3—3 korona, Rappensberger Vilmos, Rauchbauer József, dr. Vas Antal, Lenk Vilmos, Papp Simon,

H. J., H. Gy., Blattny Tibor, Kachnich Pál, Lukács Ottó, Milenovich Ferencz, Rumann Dániel, Tóth László és Wágner Géza 2—2 korona, Borovánszky György, Pattantyus Imre, Pásztor Ödön és Zsigmondi Hugó 1—1 korona.

Az intézmény alaptőkéje 14.518 korona 54 fillér.

Ez alkalommal szívesen emlékezünk meg arról is, hogy vértesi dr. Tóth Imre, aki intézményünknek megalakulása óta jóakaratu támogatója volt, a főiskolai „Diákasztal“-nak 5 métermáza gyümölcsöt és főzelékfelét adományozott. *Az elnökség.*

A nyulbőr ára. A budapesti bizományosok, akik a vadak gereznáit a gyűjtőktől en masse veszik át, jelenleg 1'40—1'60 K-t fizetnek egy darab nyulbőrért. Gödöllőn pl. a nyulbőröket összeszedő gyűjtő 1 K-t fizet darabonként, tekintet nélkül arra, hogy a lenyuzás után a bőr ki volt-e feszítve deszkára és szőrtelen oldalán a szőrhullás megakadályozása céljából megfelelő anyaggal be volt-e kenve vagy sem. Az egyik bizományos állítása szerint e magas árakat a velour divatcikkek nagy térhódítása idézte elő.

K. R.

„**Műszaki naptár 1913.**“ Doletsko Ferencz, a K. O. V. ny. főfelügyelője szerkesztésében most jelent meg, ezen minden műszaki ember számára immár nélkülözhetetlenné vált zsebkönyvnek új, 17-ik évfolyama, mely a naptári részen kívül ismét számos új és fontos fejezettel bővült, így többek között Kazinczy Gábortól „A vasbetétes betonszerkezetek“ című részzel.

A naptár csinos vászonkötésben a „Pátria“ részvénytársaság (Budapest, IX., Üllői-ut 25. sz.) kiadásában jelent meg és 4.— koronáért úgy ott, mint bármely könyvkereskedésben megszerezhető.

Stainer Gyula körmendi magpergetője 1913. évi naptárát szétküldötte; amennyiben azt valaki kézhez nem kapta volna, a czég azt kívánatra bárkinek elküldi.

